

Merhaba Hayat

– harikaufuk · 28 Mayıs 2015

Bir çığlık ve ardından bir ağıtla başlar yaşam... Hemen her insan bu dünyaya gelirken ağlar. Düşünüyorum da çekeceğimiz çileler bizlere malum mu oluyor da doğarken ağlıyoruz? Ölürken insanın bütün yaşamı bir film şeridi gibi gözünün önünden geçermiş derler ya ben de acaba doğarken yaşayacaklarımız mı gözümüzün önünden geçiyor da hayata ağlayarak başlıyoruz diye düşünüyorum.

Öğretilere göre doğmadan yazılmıştır kaderimiz... İster istemez önceden ilahi güç tarafından belirlenen alın yazımızla dünyaya gözlerimizi açıyoruz. Bence gayretimizle yazgımızı değiştirmek mümkündür. Çalışıp çabalarsak; bize bahşedilen yeteneklerimizin, becerilerimizin farkına varırsak; üstelik bunları geliştirmeyi başarabilirsek kendi kaderimizi yeniden yazabiliriz. Hatta aklımızı kullanarak olumsuz gibi görünen olayları bile olumlu hale dönüştürebiliriz.

Yaşadığımız sürece başımıza gelenler, pişmiş tavuğun başına gelenleri aratmayacak nitelikte olabilir. Çeşitli entrikalar, ayak oyunları yaşamımızı alt üst edebilir. Yakınlarımızı, sevdiklerimizi kaybedebiliriz. Amansız hastalıklara yakalanarak çaresizlik içinde çeşitli acılar çekebiliriz. Yoksulluğun acısını çok derinden hissedebiliriz. Açlık bir yılan gibi kıvrım kıvrım kıvrandırabilir. Savaşlar, kavgalar, esaret, işsizlik, adaletsizlik bizleri canımızdan bezdirebilir. Yine de her koşulda yaşama sıkı sıkıya sarılmamız. Sürprizlerle doludur yaşam... "Bıçak kemiğe dayandı artık kurtuluşum yok. Bittim." dediğiniz anda öyle güzel bir sayfa açılır ki hayatınızda şaşar kalırsınız.

Öğretmenlerimizden duyduğumuz övgü sözleri, okuldaki ve sonrasında iş hayatındaki başarılarımız mutluluğu yaşatır hepimize... Âşık oluruz, ayaklarımız yerden kesilir. Evleniriz. Anne- baba oluruz. Dudaklarımızın kenarına yerleşir gülümseme ve kalbimiz evlat sevgisiyle dolar taşar. Bir gülücük kanatlandırır, göklere çıkartır bizi... Bazen de bir acı söz ciğerimize saplanır ve ölene kadar çıkmaz oradan... Kanar durur mütemadiyen...

Ah bazen severek, bazen nefret ederek, bazen ağlayıp hıçkırarak bazen de kahkahalarla gülerек yaşadığımız hayat... Bize onu sevdirenler olduğu kadar yaşadığımız bin pişman edenler de çıkıyor karşımıza... Her günümüz güllük gülistanlık yaşanmıyor elbette... Hayat bu, acısıyla tatlısıyla her şeye rağmen yaşanmaya değer...

Tekrarı yok ki yaşamın... Düşen düştüğü yerde kalır mı? Kalmaz elbette, hem kalmamalı da... Her acıdan, her darbeden sonra üzerinizi silkeleyip yolunuza umutla devam etmelisiniz. "Pilavdan dönenin kaşığı kırılısın." İnadına çoğalarak, güçlenerek yaşayacağız.

Merhaba hayat... Yine ve yeniden... Merhaba hayat, seni çok seviyorum!

HARİKA UFUK
ADANA
7 ŞUBAT 2015
Saat: 15.30